

Борис Пастернак

1890 – 1960

Борис Пастернак – Гамлет ХХ ст

- Поет
- Прозаїк
- Філософ
- Музикант
- Художник
- Перекладач
- Нескорена людина
- Лауреат Нобелівської премії

Життя прожити – не поле перейти

- *Поет народився в Москві в інтелігентній сім'ї. Батько — відомий художник, мати — піаністка. Сім'я Пастернаків підтримувала дружбу з відомими художниками, музикантами і письменниками. У 13 років, під впливом композитора А. Скрябіна, Пастернак захопився музикою.*

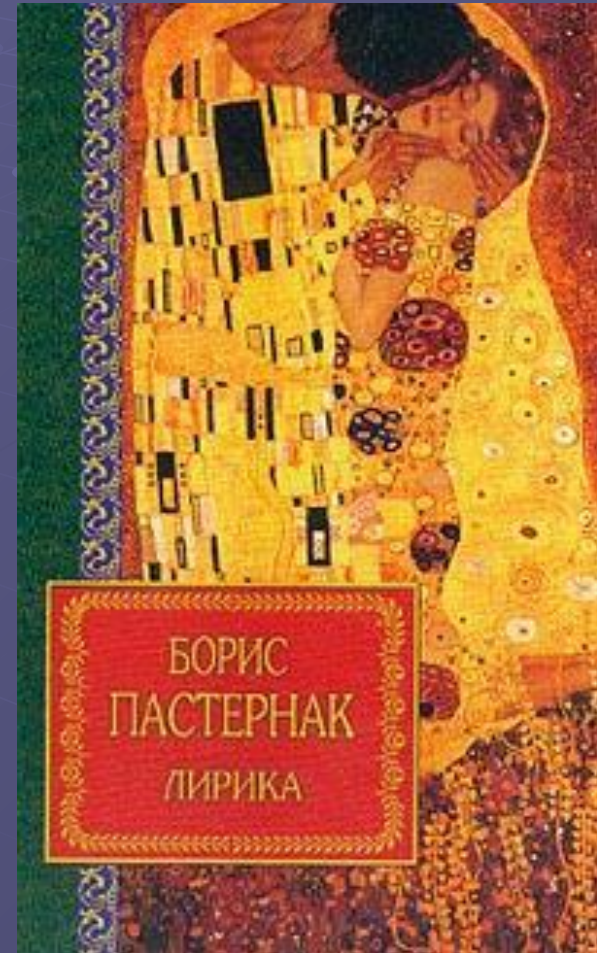

- З 1901 р. – 1909 р. навчався у Московській класичній гімназії.
- У 1909 р. вступив на історико - філологічний факультет Московського університету. Водночас вчився на композиторському факультеті консерваторії
- 1912 р. – вивчав філософію в Марбурзькому університеті (Німеччина). Відвідує Італію.
- З 1913 р. відчув себе поетом. Починає як символіст.

У всьому хочу я дійти самої суті

- У 1913 р. приєднався до футуристичного угруповання “Центрифуга”.
- Виходять перші поетичні збірки “Близнюк у хмарах” (1914), “Над бар’єрами” (1917), де визначилися головні риси естетики Пастернака:
- розуміння поезії як вираження життя творчої особистості;
- усвідомлення єдності світу, де не можна відокремити людину від природи, поезії, життя;
- незалежність митця – основа розвитку мистецтва;
- призначення поета і його поезії – не просто відтворити життя, а передати своє враження від нього.
- 1917 р. приймає революцію як неминуче, не відокремлює себе від свого народу, батьківщини.

Ми маємо писати. Ми – ціла епоха

- З 1920 – х р. – *період зрілої творчості*
- 1922 р. - виходить збірка **“Сестра моє – життя”**, в якій висловлює думку про неприйняття Жовтневого перевороту, „ бо то порушення природного розвитку нації”.
- 1926-1927 рр.- повертається до історичних сюжетів , до легендарної фігури лейтенанта Шмідта . Працює над поемами **“Дев’ятсот п’ятий рік”**, **“Лейтенант Шмідт”**.
- 1929р. – написав роман-поему **“Сперанський”**, де викладає погляди на суть мистецтва і його значення в історії людства, висловлює мужню рішучість писати, незважаючи на небезпеку

Бажаю подій і доль нетлінну нить в руках тримати, і жити, й думати, й любити, і світ пізнати

- На межі 20 - 30 - х р. побачили світ збірка поезій “Друге народження” (під впливом Зінаїди Нейгауз почав служити радянському урядові, вірити у світлий день соціалізму. Сталін намагається зробити Пастернака “придворним поетом”. Поет вірить, що Сталіна можна просвітити поетичним словом. Згодом розуміє свою помилку)
та три книжки прози: “Охоронна грамота”, “Повість”, “Повітряні шляхи”.
- 1934 р.- виступив на I з’їзді радянських письменників з відмовою виконувати “соцзамовлення”.
- 1936р. – брав участь у дискусії про формалізм.
- 1937р. – відмовився підписати листа з вимогою смертного вироку Й. Якіру, М. Тухачевському та іншим воєначальникам.
- 1939р. – на Пастернака завели справу в НКВС, тому що підтримав режисера театру, який ставив не пролетарські п’єси, а класичні.
- 1941 - 1945 – в роки війни заробляє на життя перекладами творів Шекспіра, Шевченка, Гейне, Міцкевича, Петрарки, Рільке, Верлена...

Бути поетом – це щастя і нещастя в будь-який час , в будь-якій країні

- 1946 - 1956 рр. - працює над романом “Доктор Живаго”.
- З 1946 – 1958 рр. – 7 разів представляли на Нобелівську премію.
- 1957р. – роман надруковано в Італії і перекладено 18 мовами

Десь там воля, світло, люди, Я ж – мов звір у хащині...

- 23 жовтня 1958 р. - перший радянський поет, який був представлений на Нобелівську премію.
- 29 жовтня - змушений відмовитись від нагороди
- 31 жовтня – виключений із спілки письменників. Цькування. Переслідування.
- ***30. 05. 1960 р. письменник помер від раку легенів (в Передєлкіно під Москвою).***
Вірю – надійде пора,
Ницості і злоби силу
Подолає дух добра.

Анна Ахматова «Памяти поэта»

Умолк вчера неповторимый голос,
И нас покинул собеседник роц.
Он превратился в жизнь дающий колос
Или тончайший, им воспетый дождь.
И все цветы, что только есть на свете,
Навстречу этой смерти расцвели.
Но сразу стало тихо на планете,
Носящей имя скромное Земля .

11 июля 1960 г.

Особливості пастернаківського поетичного світу

- Щільне переплетення тем природи, кохання, мистецтва та їх філософське осмислення.
- Настрої зачудування життям, радісного сприйняття світу; вираження стану емоційного потрясіння.
- Відтворення безперервного руху, стрімкої динаміки життя.
- Пейзаж як головний герой і рушій подій, споріднення з природою.